

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Crăciunel Pavel, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2020, în cauza penală în privința lui

Crăciunel Pavel xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.04.2015 - 05.05.2017;

Instanță de apel: 18.06.2018 - 18.06.2020;

Instanță de recurs: 28.09.2020 - 10.03.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 05 mai 2017, Crăciunel Pavel a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Crăciunel Pavel se învinuiește, că la 22.01.2014 aproximativ la ora 14:50 conducând automobilul de model „Mercedes Sprinter”, cu numărul de înmatriculare xxx, deplasându-se pe bd. Moscova din direcția străzii Miron Costin spre str. Matei Basarab, efectuând manevra de deplasare cu spatele și ajungând vizavi de blocul locativ nr.11/1 din bd. Moscovei, contrar prevederilor pct.41 alin.(2) Regulamentul Circulației Rutiere, în vigoare aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, care prevede, că conducătorul vehiculului care intenționează să se deplaseze cu spatele poate să înceapă manevra numai după ce s-a asigurat că o poate face fără a crea un pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic, în cazurile în care vizibilitatea în spate este limitată, conducătorul trebuie să recurgă la ajutorul altei persoane, aflate în afara autovehiculului, la fel a încălcat și prevederile art.45 alin.(1) Regulamentului Circulației Rutiere, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând cont permanent de următorii factori, starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, situația rutieră, astfel ca urmare a nerespectării acestor prevederi legale, a comis tamponarea pietonului Grigorița Ana care se afla pe marginea carosabilului bd. Moscovei nr. 11/1, mun. Chișinău.

În rezultatul impactului pietonul Grigorița Ana conform raportului de expertiză medico-legală nr.1095/D din 08 iulie 2014, s-a ales cu luxație antero-internă a humerusului stâng, care a fost produsă prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a recunoaște vinovat pe inculpatul Crăciunel Pavel pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, și a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani. Iar, conform art.90 Cod penal de suspendat executarea pedepsei pe un termen de 3 ani.

În argumentarea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat următoarele:

- prima instanță la pronunțarea sentinței s-a bazat doar pe argumente nefondate, fără a se da o apreciere în coroborare cu toate probele obiective în ansamblu obținute conform rigorilor Codului de procedură penală în cadrul urmăririi penale, precum și fără a fi cercetate în instanța de judecată;

- în motivarea sentinței de achitare prima instanță a menționat că de către inculpat n-au fost încălcate prevederile Regulamentului de circulație rutieră pct.41 alin.(2), el a claxonat și s-a uitat în oglinzi. Totodată, conform declarațiilor acestuia, prin oglinzi se vede doar porțiunea laterală a automobilului, iar porțiunile din spatele acestuia, pe mijloc nu se văd, prin urmare acesta la deplasarea cu spatele urma să apeleze la ajutorul unei persoane aflate în afara autovehiculului, obligație care nu a fost îndeplinită de conducător, prin urmare acesta asumându-și riscul consecințelor produse;

- un alt argument al primei instanțe se referă la faptul că, partea vătămată nu putea să cadă în felul în care să vadă osia din spate a automobilului. Acest argument nu suportă nici o critică, deoarece potrivit declarațiilor părții vătămate, lovitura s-a produs în umăr și nu în spate, prin urmare a fost posibilă căderea în felul descris de către partea vătămată. De asemenea, martorul Eivaz Aliev a indicat că atunci când a venit la fața locului partea vătămată deja a era jos la pământ, fapt care nu contrazice declarațiile părții vătămate;

- la fel prima instanță a menționat încălcarea de către partea vătămată a normelor ce țin de respectarea regulilor de securitate a circulației rutiere a pietonului fapt inadmisibil, deoarece anume conducătorul auto, care manipulează autovehiculul - mijloc de pericol sporit, este în primul rând responsabil de respectarea obligațiilor ce-i revin și anume nerespectarea obligațiilor la mișcarea cu spatele a provocat accidentul rutier dar nu staționarea părții vătămate pe carosabil. Astfel, în alte circumstanțe în locul respectiv putea să se afle un copil, o bicicletă, un mijloc de transport de dimensiuni mici, alte obstacole, și în cazul în care inculpatul nu ar fi întreprins măsuri în vederea asigurării securității circulației rutiere prin convingerea că în zona închisă vizibilității nu sunt obstacole, el oricum producea accident rutier, dar cu alte consecințe;

- totodată, prima instanță nu a dat nici o apreciere procesului-verbal de cercetarea la fața locului, accidentului rutier cu schema și tabelul foto-anexă la

acest proces-verbal, unde este indicat, locul unde s-a produs tamponarea pietonului în coraport cu punctele de referință, caracterul carosabilului, (acoperit cu zăpadă). Tot odată conform raportului de expertiză medico-legală nr.1095/D din 08 iulie 2014 cet. Grigorita Ana a primit leziuni corporale medii în timpul și circumstanțele indicate, manifestate prin: luxație antero-internă a humerusului stâng;

- urmează de menționat faptul că doar intervenirea martorului Eivaz Aliev a preîntâmpinat cauzarea unor consecințe mai grave decât cele produse, deoarece acțiunile acestui martor au fost îndreptate în spre oprirea lui Crăciunel Pavel de la strivirea părții vătămate de roțile automobilului condus de inculpat. Impactul a fost unul slab și vătămarile medii doar datorită intervenirii prompte a martorului menționat, iar neglijența criminală a lui Crăciunel Pavel la efectuarea unei astfel de manevre fără a se asigura de lipsa obstacolelor poate fi catalogată ca una periculoasă, și doar din întâmplare nu s-au produs consecințe mult mai grave decât cele produse;

- la fel, prima instanță nu a indicat motivul respingerii probelor acuzării așa cum prevede art.394 alin.(3) Cod de procedură penală, astfel încât sentința adoptată este nemotivată și ilegală, iar cumulul de probe acumulate demonstrează cu lux de amănunte vinovăția inculpatului Crăciunel Pavel. Toate probele indicând direct că anume ultimul a săvârșit infracțiunea în cauză și nu există nici un dubiu care ar fi putut fi interpret în favoarea lipsei în acțiunile și/sau inacțiunile inculpatului a evenimentului infracțional.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2020, a fost admis apelul acuzării, casată sentința integral, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru primă instanță prin care, a fost recunoscut culpabil Crăciunel Pavel în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, cu încetarea procesului penal pe motivul intervenirii prescripției de tragere la răspundere penală.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că prima instanță la adoptarea sentinței contestate incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și astfel, eronat a ajuns la concluzia că, inculpatul Crăciunel Pavel învinuit în baza art.264 alin.(1) Cod penal, urmează a fi achitat din motivul lipsei infracțiunii în acțiunile inculpatului.

Analizând totalitatea de probe acumulate la prezenta cauza penală și apreciindu-le, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a constatat următoarele: Crăciunel Pavel la 22.01.2014 aproximativ la ora 14:50 conducând automobilul de model „Mercedes Sprinter”, cu numărul de înmatriculare CM AJ 661, deplasându-se pe bd. Moscova din direcția străzii Miron Costin spre str. Matei Basarab, efectuând manevra de deplasare cu spatele și ajungând vizavi de blocul locativ nr.11/1 din bd. Moscovei, contrar prevederilor pct. 41 alin.(2) Regulamentul Circulației Rutiere, în vigoare aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, care prevede, că conducătorul vehiculului care intenționează să se deplaseze cu spatele poate să înceapă manevra numai după ce s-a asigurat că o poate face fără a crea un pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic. În cazurile în care vizibilitatea în spate este limitată, conducătorul trebuie să recurgă la ajutorul altei persoane,

aflate în afara autovehiculului, la fel a încălcat și prevederile art.45 alin.(1) Regulamentului Circulației Rutiere, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând cont permanent de următorii factori, starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, situația rutieră, astfel ca urmare a nerespectării acestor prevederi legale, a comis tamponarea pietonului Grigorița Ana care se afla pe marginea carosabilului bd. Moscovei nr. 11/1, mun. Chișinău.

În rezultatul impactului pietonul Grigorița Ana conform raportului de expertiză medico-legală nr.1095/D din 08 iulie 2014, s-a ales cu luxație antero-internă a humerusului stâng, care a fost produsă prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie.

Instanța de apel analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, constată cu certitudine că inculpatul Crăciunel Pavel a comis infracțiunea imputată lui și că acțiunile inculpatului se încadrează în baza art.264 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, conform pct.41 alin. (2) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din data de 13.05.2009, conducătorul vehiculului care intenționează să se deplaseze cu spatele poate să înceapă manevra numai după ce s-a asigurat că o poate face fără a crea un pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic. În cazurile în care vizibilitatea în spate este limitată, conducătorul trebuie să recurgă la ajutorul altei persoane, aflate în afara autovehiculului.

Totodată, instanța de apel a explicat că potrivit pct. 45 alin.(1) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din data de 13.05.2009, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; situația rutieră.

Ca rezultat, în cadrul judecării cauzei în instanța de apel s-a stabilit că încălcarea de către inculpatul Crăciunel Pavel, a pct. pct. 41 alin.(2), 45 alin.(1) al Regulamentului Circulației Rutiere, a fost probată prin procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 22.01.2014 cu schema și tabelul foto anexă la acest proces-verbal, unde este indicat, locul unde s-a produs tamponarea pietonului în coraport cu punctele de referință, caracterul carosabilului. De asemenea, instanța a evidențiat că a vinovăția inculpatului rezultă și din declarațiile părții vătămate Grigorița Ana și a martorului Aliev Eizaz.

Urmarea prejudiciabilă a art.264 alin.(1) Cod penal în speță se exprimă prin cauzarea părții vătămate a unor vătămări corporale medii, manifestate prin luxația antero-internă a humerusului stâng, care a fost produsă prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată.

În ceea ce privește legătura de cauzalitate dintre faptă și urmarea

prejudiciabilă, instanța de apel a indicat că din materialele cauzei rezultă că anume ca urmare a tamponării de către automobilul de model „Mercedes Sprinter”, cu n/î CM AJ 661 condus de Crăciunel Pavel ce a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, pietonului Grigorița Ana i-au fost cauzate leziuni corporale medii.

În urma verificării probelor, instanța de apel a ajuns la concluzia că, argumentele procurorului cu privire la vinovăția inculpatului Crăciunel Pavel, invocate în apelul depus împotriva sentinței de achitare sunt fondate, deoarece instanța de fond a dat o apreciere eronată situației de fapt constatate în cadrul cercetării judecătorești, și eronat a ajuns la concluzia de a-l achita pe Crăciunel Pavel, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, pe motivul lipsei infracțiunii în acțiunile inculpatului.

Instanța de apel consideră că, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este confirmată prin cumulul de probe cercetate, enumerate în decizia sa, ce coroborează între ele și careva divergențe între declarațiile părții vătămate, martorului și probele scrise care ar trezi dubii nu au fost reținute.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

4.2. Într-o altă ordine de idei, instanța de apel a reținut că infracțiunea a fost comisă de inculpat la data de 22 ianuarie 2014. Potrivit prevederilor art.264 alin.(1) Cod penal (în vigoare la momentul comiterii infracțiunii) era prevăzută pedeapsa cu amendă în mărime de până la 300 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 2 ani, astfel se încadrează în categoria infracțiunilor mai puțin grave, prin prisma prevederilor art.16 Cod penal.

Instanța de apel a reiterat prevederile art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Totodată, instanța de apel a notat că potrivit art.389 Cod de procedură penală alin. (4), sentința de condamnare se adoptă: 3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în .... cazul expirării termenului de prescripție.

În final, instanța de apel a conchis că Crăciunel Pavel, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, urmează a fi liberat de pedeapsa penală, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală prevăzute de art.60 Cod penal, dat fiind faptul că de la momentul comiterii infracțiunii 22 ianuarie 2014 și până la pronunțarea decizie - 18 iunie 2020, au trecut mai mult de 5 ani.

5. Inculpatul Crăciunel Pavel, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale, recurentul a invocat că prima instanță corect a dat o apreciere critică constatării părții acuzării precum, că din depozițiile părții vătămate reiese, că vinovat de accidentul rutier este inculpatul Crăciunel Pavel, iar

condamnarea lui se bazează pe declarațiile părții vătămate Grigorița Ana, care de fapt sunt prea controversate pentru a avea calitatea de probă într-o sentință de condamnare.

Consideră că, instanța de apel a apreciat eronat declarațiile martorului Aliev Aizz, care a comunicat instanței că fiind la fața locului nu a observat ca automobilul de model „Mercedes Benz” să fi lovit partea vătămată și nici nu cunoaște din ce cauză ultima era jos.

De asemenea, a indicat că în ședința instanței de apel a invocat prin cerere nulitatea schemei accidentului rutier deoarece acesta a fost întocmit cu încălcarea dreptul la apărare și la un proces echitabil inculpatului Crăciunel Pavel, ne fiindu-i explicate drepturile, însă instanța de apel nu a examinat prezenta cerere.

Recurentul a remarcat că, prezentarea insuficientă a unui ansamblu probator din partea acuzării care ar sta la baza învinuirii, limitându-se și bazându-se doar pe declarațiile părții vătămate și a martorilor, care de altfel sunt vagi și contradictorii, fără a lua în considerație că presupusul accident a avut loc într-un spațiu deschis și destul de aglomerat, în imediata apropiere a mai multor magazine și farmacii, ceea ce presupune că organul de urmărire penală avea reala posibilitate de a prezenta mai multe probe. Inclusiv, verificările eventualelor înregistrări de pe camerele de supraveghere video, dacă din start s-a constata prezența faptei penale, or, conform art.28 alin.(1) Cod de procedură penală, procurorul și organul de urmărire penală au obligația, în limitele competenței lor, de a porni urmărirea penală în cazul în care sunt sesizate, în modul prevăzut de prezentul cod, că s-a săvârșit o infracțiune și de a efectua acțiunile necesare în vederea constatării faptei penale și a persoanei vinovate.

A mai notat că instanța de apel, fără a aprecia toate circumstanțele cauzei și probele administrate, și-a motivat greșit soluția de recunoaștere a vinovăției lui Crăciunel Pavel în comiterea infracțiunii incriminate.

Din considerentele menționate supra, a conchis că eroarea comisă de instanța de apel urmează a fi corectată având în vedere că apelul procurorului greșit a fost admis, prin casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal reține că din conținutul recursului rezultă că inculpatul nu invocă vreun temei de drept prevăzut la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă criticele acestuia se cuprind în pct. 6) al normei menționate, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, critiquele recurentului se axează pe ideea că instanțele de fond nu au intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului, acestea fiind apreciate greșit, eronat fiind dispusă condamnarea lui Crăciunel Pavel în baza art.264 alin.(1) Cod penal.

Raportând normele de drept citate la circumstanțele cauzei, Colegiul constată că aceste temeiuri nu-și găsesc confirmare în speța dedusă judecării și în acest sens menționează următoarele

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel dispunând menținerea sentinței, corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale inculpatului Crăciunel Pavel, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

Totodată, Colegiul penal constată că recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond, considerându-l ca necorespunzător circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Mai mult, potrivit art.art.6 pct.11¹), 27, 414 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Totuși, Colegiul penal ține să menționeze că, toate probele administrate au primit apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurenți, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei. În contextul dat, Colegiul penal reține că art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat.

Colegiul penal respinge alegațiile invocate de către recurent precum că, instanțele ierarhic inferioare au reținut ansamblul probator insuficient prezentat de partea acuzării care a stat la baza învinuirii, limitându-se și bazându-se doar pe declarațiile părții vătămate și a martorilor, care de altfel sunt vagi și contradictorii. Or, instanța de apel a reținut că, partea vătămată fiind audiată pe parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești, nu a dat declarații contradictorii, acestea fiind în coroborare cu restul probelor, inclusiv declarațiile martorilor.

Astfel, se constată că în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Crăciunel Pavel, inclusiv vinovăția acestuia, după cum

rezultă din hotărârile instanțelor de fond, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluziile prin cumulum de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în mod obiectiv, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Analizând textul deciziei atacate în coraport cu motivele invocate de inculpat, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În contextul celor menționate, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea soluției contestate, precum și motivele adoptării ei, motivarea soluției nu contrazice dispozitivului hotărârii, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârii contestate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Crăciunel Pavel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2020, în cauza penală în privința lui *Crăciunel Pavel xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 08 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena